

Ομιλία του Δημάρχου Λαμιέων Γιώργου Κοτρωνιά, για τον Εορτασμό του πολιούχου Ευαγγελιστή Λουκά και την 69^η Επέτειο από την Απελευθέρωση της πόλης από τους Γερμανούς Λαμία, 18 Οκτωβρίου 2013

Συμπολίτισσες και Συμπολίτες,

Η φετινή γιορτή του πολιούχου της πόλης μας και της Απελευθέρωσης της Λαμίας από τα στρατεύματα Κατοχής το 1944, συμπίπτει με τα 180 χρόνια της ελεύθερης μετεπαναστατικής Λαμίας και τα 100 χρόνια της συμμετοχής της πόλης μας, στους ένδοξους Βαλκανικούς πολέμους.

Η Λαμία μας, ο τόπος μας, η γενέτειρα γη, κάνει την καρδιά μας να σκιρτά κάθε φορά που ανατρέχουμε στη μακράιωνη ιστορία της.

Σήμερα, ακούγοντας τις καμπάνες του Αγίου Λουκά να χτυπούν χαρμόсуνα, το μυαλό όλων μας πηγαίνει σε εκείνη τη μέρα του Οκτώβρη του '44 που οι καμπάνες του σήμαιναν τη Λευτεριά. Τη μέρα που τα μικρά παιδιά τότε, σήμερα ασπρομάλληδες, χτυπούσαν την καμπάνα στο εξωκλήσι, ενώ τα πρώτα σώματα της Εθνικής Αντίστασης έμπαιναν στην πρωτεύουσα της Ρούμελης, τη Λαμία.

Ο νους μας, συνειδητοποιεί σήμερα την άρρηκτη σχέση της εκκλησίας με την πατρίδα, ο νους μας τρέχει στις αφηγήσεις, και ο νους των μεγαλύτερων στις αναμνήσεις, της ημέρας εκείνης, που η πληγωμένη Ελλάδα άρχιζε ξανά να ατενίζει με αισιοδοξία το μέλλον της. Της ημέρας που οι Έλληνες έβλεπαν ότι ο αγώνας στα βουνά της Αλβανίας και της Ελλάδας έβρισκε τη δικαίωση του.

Η ψυχή μας, γυρίζει σε εκείνη τη μέρα που το έπος του '40 και της Εθνικής Αντίστασης μετουσιώθηκε σε Εθνική παρακαταθήκη, έγινε κιβωτός αξιών που μπορούσαν να σηματοδοτήσουν με ασφάλεια το μέλλον του γενναίου λαού μας.

Κι όμως, ο λαός αυτός πριν προλάβει να δρέψει τις δάφνες της νίκης του, πέρασε και τη δοκιμασία ενός εμφυλίου πολέμου, της πιο άγριας ίσως μορφής πολέμου, αφού οδηγείται από φανατισμό και μισαλλοδοξία, ενός πολέμου, που τον έβγαλε από το τραπέζι των νικητών και του στέρησε μεγάλο κομμάτι από το μερίδιο της νίκης.

Συμπολίτισσες και Συμπολίτες, μήπως βλέπουμε και ζούμε σήμερα σκηνές από εκείνο το έργο του φανατισμού και της μισαλλοδοξίας;; Ο Ντιντερό, πίστευε ότι, τη βαρβαρότητα και τη βία ένα μικρό βήμα τις χωρίζει από το φανατισμό, ο οποίος την εμπάθεια που δημιουργεί, την μετατρέπει σε μίσος, την φτάνει τελικά στην αγριότητα και την χρήση της ανεξέλεγκτης βίας και διαλύει την κοινωνική ισορροπία.

Ο εμφύλιος και η αδελφοκτόνος βία, κυρίως όμως στέρησε σ' αυτό το λαό την κοινωνική συνοχή του και την Εθνική ομοψυχία, κράτησε την πατρίδα πολλά χρόνια διχασμένη και καθηλωμένη, ενώ οι άλλοι λαοί προόδευαν και γεύονταν τα αγαθά της ειρήνης.

Όμως, ο λαός αυτός, παρά τα δεινά του, είχε τη δύναμη να τραβήξει μπροστά να βρει γρήγορα κοινό βηματισμό με τους συμμάχους του και να πάρει τελικά κι αυτός τη θέση του στην Ενωμένη Ευρώπη. Και γιατί είχε τη δύναμη;; Είχε τη δύναμη γιατί, όταν κοιτάζε πίσω, ήταν νωπές ακόμη οι μνήμες του πολέμου και της κατοχής, γιατί είχε γνωρίσει την πείνα, γιατί άκουγε στα αυτιά του τις φωνές των βασανισμένων, γιατί είχε μπροστά στα μάτια του, τους νέους και τις νέες που προσέφεραν τα νιάτα τους θυσία στο βωμό της λευτεριάς.

Ομιλία του Δημάρχου Λαμιέων Γιώργου Κοτρωνιά, για τον Εορτασμό του πολιούχου Ευαγγελιστή Λουκά και την 69^η Επέτειο από την Απελευθέρωση της πόλης από τους Γερμανούς Λαμία, 18 Οκτωβρίου 2013

Οι αξίες και τα ιδανικά που άφησε πίσω της αυτή η περίοδος, ενέπνεε τους Έλληνες, τους έκανε να νιώθουν υπερήφανοι, δυνατοί, τους έδειχναν με σιγουριά το δρόμο για το αύριο, το αύριο που περνούσε μέσα από την κοινή Εθνική προσπάθεια.

Το έπος του 40 και η Εθνική Αντίσταση, έγιναν η Εθνική κολυμβήθρα όπου ο Ελληνισμός αναβαπτίστηκε στις προαιώνιες αξίες του, στις αξίες που τον ελευθέρωσαν το '21, τη φιλοπατρία, την αυτοθυσία, την αλληλεγγύη, δημιούργησαν το ηθικό έρεισμα της μεταπολεμικής κοινωνικής μας αγωγής, της παιδείας μας, έγιναν συστατικά του Εθνικού μας χαρακτήρα και της εικόνας μας προς τους άλλους λαούς.

Όταν ο Αυστριακός λοχίας, έκοβε τα καλώδια και γλύτωνε τη Λαμία από την ανατίναξη, το έκανε ακριβώς από αγάπη γι' αυτό τον τόπο. Κι όταν έμεινε στη Λαμία και πήρε το όνομα του Κόκκινου, του πρώτου νεκρού στο μέτωπο της Αλβανίας, το έκανε ακριβώς από αγάπη και σεβασμό στους ανθρώπους αυτού του τόπου, αγάπη για τον τόπο, αγάπη για τους ανθρώπους. Το ίδιο έκανε και ο Ντεσιμόνε, που έκανε εδώ την οικογένεια του, που έγινε Έλληνας και αυτός.

Το «ΟΧΙ» στους κατακτητές, η ιαχή «αέρας» του Τσολιά, έγιναν στοιχεία του Εθνικού μας αυτοπροσδιορισμού, συστατικά του χαρακτήρα μας ο οποίος εμπνέεται από τον ηρωισμό και την αρετή.

Προχωρήσαμε λοιπόν οι Έλληνες και με τα ειρηνικά μας έργα καταφέραμε να πάρουμε μια αξιοζήλευτη θέση μέσα στο παγκόσμιο οικονομικό γίγνεσθαι, μόνο που με την άνοδο του επιπέδου της διαβίωσης αρχίσαμε να μεθάμε και μεθυσμένοι από την περίσσια των καταναλωτικών αγαθών αρχίσαμε, σιγά –σιγά στην αρχή και με ιλιγγιώδη ταχύτητα αργότερα, να απομακρυνόμαστε απ' τις αρχές, από τα στηρίγματα, που όταν εμείς οι Έλληνες βασισθήκαμε, μας κράτησαν όρθιους στην πολυκύμαντη ιστορία μας και από τις αρχές που κάθε φορά που απομακρυνόμασταν, ζούσαμε δεινά και κινδύνευε ακόμα κι αυτή η ύπαρξη μας. Γιατί είμαστε εμείς που αναδείξαμε τον Σωκράτη και τον δηλητηριάσαμε, είμαστε εμείς που δημιουργήσαμε το θαύμα του '21 και παραλίγο να το Τουρκέψουμε.

Οι Έλληνες, νομίσαμε ότι ο πόλεμος και η δυστυχία ήταν κάτι που πέρασε ανεπιστρεπτί και όλα αυτά συνέβαιναν πια σε άλλους λαούς. Πιστέψαμε κι εμείς και οι ηγεσίες μας, ότι ήταν αρκετό μόνο στις Εθνικές γιορτές και στις παρελάσεις να έχουμε επαφή με την ιστορία μας, ότι έφθανε μόνο σε αυτές τις Επετείους να καμαρώνουμε για τους προγόνους μας και μετά, μετά να επιστρέφουμε σε μία καθημερινότητα τελείως, μα τελείως διαφορετική.

Σε μία καθημερινότητα όπου λειτουργούμε σαν άρπαγες του Εθνικού μας πλούτου, οικονομικού και περιβαλλοντικού, εγωιστικά, ατομιστικά, δυνάστες των ανήμπορων, πλούσιοι με δανεικά, επιτυχημένοι χωρίς πολλές φορές αξία, εραστής της ήσσοнос προσπάθειας και του πλάγιου δρόμου, ευτυχημένοι σε ένα Κράτος που δυστυχεί, σε μία καθημερινότητα που μας οδήγησε τα τελευταία 4 χρόνια σ' αυτή την κατάσταση της ηθικής και οικονομικής κρίσης, του αδιεξόδου της κατάθλιψης και τελικά της απώλειας, ακόμη και της Εθνικής μας αξιοπρέπειας.

Τέτοιες μέρες σαν την σημερινή πρέπει να ανοίξουμε το νου και την ψυχή μας και να ψάξουμε ξανά τον προσανατολισμό μας. Σήμερα, αν κατανοήσουμε ότι, η οικονομική κρίση που ζούμε, είναι αποτέλεσμα μίας ηθικής πάνω απ' όλα κρίσης της Ελληνικής κοινωνίας, ότι είναι ο απότοκος της αποξένωσης από τις αξίες του

Ομιλία του Δημάρχου Λαμιέων Γιώργου Κοτρωνιά, για τον Εορτασμό του πολιούχου Ευαγγελιστή Λουκά και την 69^η Επέτειο από την Απελευθέρωση της πόλης από τους Γερμανούς Λαμία, 18 Οκτωβρίου 2013

Ελληνισμού και του Χριστιανισμού, τότε έχουμε μία ελπίδα για το αύριο, αν όμως μέσα μας πιστεύουμε ότι, μόρα είναι και αυτή και θα περάσει, τότε σημαίνει ότι, δεν έχουμε καταλάβει τίποτα και είμαστε καταδικασμένοι να περάσουμε για πολλά χρόνια στο περιθώριο της ιστορίας και των παγκόσμιων εξελίξεων.

Αλήθεια, αν σήμερα μας βλέπουν από εκεί ψηλά και μας ρωτήσουν αν έπιασαν τόπο οι θυσίες τους, αν μας ρωτήσουν για την ηθική κληρονομιά που μας άφησαν, τι θα τους απαντήσουμε;;

Ότι είμαστε υπερήφανοι;;

Δεν μπορεί πλέον Συμπολίτισσες & Συμπολίτες να είμαστε παθητικοί δέκτες, άπρακτοι κριτές των καφενείων και του καναπέ. Αρκετά η ανάλυση και η θεωρία. Είναι ώρα για δράση, δράση ατομική, δράση συλλογική.

Οι Λαμείς, μέσα από την ιστορία του τόπου χαρακτηρίζονταν από τον ηρωισμό και την ευθυκρισία τους, είναι γνωστή η συμμετοχή τους στην Πυλαϊκή Αμφικτυονία της αρχαίας Ανθήλης και οι ιερομνήμονες δικαστές για την κρίση τους, όπως επίσης είναι γνωστές οι γενναίες δικαστικές αποφάσεις στην νεότερη ιστορία μας. Είναι γνωστοί, οι σπουδαίοι πολιτικοί μας ευπατρίδες, που πέθαναν στην ψάθα πιστοί στις αρχές τους.

Σήμερα ο τόπος μας, δεν χρειάζεται μόνο την κρίση μας και το μυαλό μας, χρειάζεται την αγωνιστικότητα μας και τη δύναμη μας, μια δύναμη ενάντια στην αδικία, έναν αγώνα ενάντια στην προχειρότητα με την οποία μας αντιμετωπίζουν, προχειρότητα που τελικά μπορεί να σημαίνει απαξίωση και περιφρόνηση στον πολίτη.

Σήμερα συμπολίτες, όλοι μαζί πρέπει να συμμετέχουμε στην Εθνική προσπάθεια, κάτω από αρχές και κανόνες.

- Απαιτούμε σεβασμό στους πολίτες αυτού του τόπου και πρώτα απ' όλα, σε εκείνους που γέροντες, σήμερα, όταν ήταν νέοι, πήραν την Ελλάδα ερείπια μετά τον πόλεμο και την έκαναν σύγχρονη Ευρωπαϊκή χώρα.
- Θέλουμε εμπνευσμένους έντιμους πολιτικούς, που να σέβονται τον λαό μας, να λένε αλήθειες, καταξιωμένους και στην κοινωνία και στην πολιτική. Πολιτικούς των έργων και όχι της σοφιστείας, της δημαγωγίας και της κοινωνικής δικτύωσης.
- Απαιτούμε μέσα σ' αυτή την Εθνική προσπάθεια, η Λαμία μας να έχει τη θέση που ο ιστορικός της ρόλος καθορίζει.
- Απαιτούμε να διατηρήσουμε τις δομές που ενισχύουν την ανάπτυξη της τοπικής οικονομίας, ζητούμε το μερίδιο μας στις νέες μορφές ανάπτυξης, αγωνιζόμαστε για την αξιοπρέπεια του συμπολίτη.
- Χρειαζόμαστε ελπίδα εδρασμένη στην αλήθεια, ουσία, εντιμότητα και δικαιοσύνη στις πράξεις της Πολιτείας, μεθοδικότητα και οργάνωση, όχι σκόρπιες τουφεκικές και πυροσβεστικές λύσεις, χρειαζόμαστε μία καινούρια Ελληνική κοινωνία, θεμελιωμένη σε στέρεες βάσεις, αυτές που μας έδειξε η γενιά του '40, αυτές που ξεχάσαμε και χάσαμε το δρόμο.

Αυτές που μέσα από τη θρησκεία, την πατρίδα και την παράδοση μας, σήμερα εδώ δίνουμε υπόσχεση ο καθένας και όλοι μαζί, ότι θα ξαναβρούμε, για να είμαστε εμείς εδώ σ' αυτήν την πόλη σ' αυτόν το Δήμο, οι πρώτοι του αύριο της ελπίδας και όχι οι τελευταίοι του ένδοξου χθες.

Με τις σκέψεις αυτές και αφού σας καλέσω στην παρουσίαση του Χρονολογίου της ελεύθερης Λαμίας το απόγευμα στο Δημοτικό Θέατρο, σας εύχομαι σε όλες και σε όλους, Χρόνια Πολλά και μακάρι, πάντα η Λαμία μας να βρίσκεται κάτω από τη σκέπη του πολιούχου της, Αγίου Ευαγγελιστή Λουκά.

Σας ευχαριστώ